

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.702 van 4 januari 2016
in de zaak A. 217.631/XIV-36.788**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 20 november 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 154.789 van 19 oktober 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 30 november 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwijst in het bestreden arrest naar zijn beschikking van 30 juli 2015 waarin op wettige wijze wordt vastgesteld dat verzoeker geen belang heeft bij zijn beroep tegen de aanvankelijk bestreden beslissing nu deze genomen werd in het kader van een gebonden bevoegdheid op grond van artikel 7,

eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet). Dat daarbij niet expliciet werd verwezen naar artikel 39/56 van de vreemdelingenwet doet aan die pertinente vaststelling geen afbreuk. Waar verzoeker aanvoert dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft nagelaten vast te stellen dat het beroep zonder voorwerp was geworden, gaat hij voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen minstens impliciet oordeelt dat de aanvankelijk bestreden beslissing nog steeds bestaat, hetgeen verzoeker trouwens ook aanvecht. Wat betreft de beweerde miskennis van de draagwijdte en bewijskracht van het attest van immatriculatie dat verzoeker had gekregen naar aanleiding van het ontvankelijk verklaren van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, gaat hij voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst op het ongegrond verklaren van die aanvraag. Ook gaat verzoeker voorbij aan de overweging in het bestreden arrest dat, waar hij ter staving van zijn belang wijst op de negatieve gevolgen van een herhaald bevel, zijn betoog louter hypothetisch en niet dienstig is. In de mate dat verzoeker dit betoog herhaalt, raakt zijn uiteenzetting dan ook de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier januari tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams